

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/14/2016
Identifikačné číslo spisu: 1012201121
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1012201121.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a z členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu : Bc. W. S., narodený XX.XX.XXXX, bytom v Y, XXX, právne zastúpený : Ing. Mgr. Jaroslav Penc, advokát, so sídlom kancelárie v Bratislave, Nejedlého 47, proti žalovanému : Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia Č. p. : SLV-PS-PK-18/2012 z 22. marca 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 203/2012-96 z 28. júla 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 203/2012-96 z 28. júla 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 5S 203/2012-96 z 28. júla 2015 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného Č. p. : SLV-PS-PK-18/2012 z 22. marca 2012 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného správneho orgánu“), ktorým Minister vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný správny orgán“) zamietol rozklad účastníka konania (žalobcu) a potvrdil personálny rozklad Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 544 z 20. decembra 2011 (ďalej len „rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu“), ktorým Minister vnútra Slovenskej republiky prepustil žalobcu podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru. Krajský súd žalobcovi náhradu trov

konania nepriznal.

Krajský súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím bol žalobca s konečnou platnosťou prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona.

Krajský súd uviedol, že každé konanie a rozhodnutie, ktoré je jeho výsledkom, musí vychádzať z riadne zisteného skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, je vykonané v primeranom rozsahu potrebnom na rozhodnutie.

Žalobca doručil krajskému súdu 8. júla 2013 doplnenie žaloby o námietky proti rozhodnutiu žalovaného správneho orgánu, na ktoré súd v konaní podľa druhej hlavy piatej časti nemôže prihliadať, pretože je v § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku stanovená dvojmesačná lehota na podanie žaloby. Po uplynutí dvojmesačnej lehoty nie je možné dôvody žaloby rozširovať, nakoľko by išlo o podanie urobené po lehote stanovenej zákonom (§ 250h ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Krajský súd ďalej uviedol, že žalovaný správny orgán na základe rozsiahleho dokazovania riadne zistil skutočný stav veci a preukázal, že dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru bolo naplnenie zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e/ zákona, pretože žalobca porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom, ktoré spočívalo v marení objektívneho prešetrenia nehody svojím odchodom z jej miesta pred príchodom policajtov prešetrojúcich nehodu, požitím alkoholického nápoja po nehode, v navádzaní inej osoby k nepravdivej výpovedi, v čase mimo výkonu štátnej služby zaviniť dopravnú nehodu, pri ktorej sebe a inej osobe spôsobil materiálnu škodu. Svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil základné povinnosti a úlohy policajta uvedené v zákone č. 171/1993 Z. z., čl. 1 písm. a/ bod 11 rozkazu Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 6/1997, čl. 1 ods. 1 písm. c/ nariadenia Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 18/2008. Žalobca tým, že sa nezdržal konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor a nedodrжал ani služobnú prísahu bola splnená aj ďalšia podmienka na jeho prepustenie, ktorá spočívala v tom, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

K námietke žalobcu, že nespôsobil dopravnú nehodu ale išlo iba o škodovú udalosť zaujal stanovisko už Najvyšší súd Slovenskej republiky v zrušujúcom rozhodnutí sp. zn. 6Sžo/30/2014 z 29. apríla 2015, kde na strane 11 uviedol: „Napriek uvedenému má odvolací súd za to, že to či možno skutok kvalifikovať ako škodovú udalosť alebo dopravnú nehodu je pre posúdenie naplnenia dôvodov na prepustenie žalobcu z pomeru príslušníka policajného zboru právne irelevantné,“. Krajský súd zastáva názor, že uvedená udalosť s poukazom na ustanovenia § 64 ods. 1 až od. 3 3, § 65 písm. b/, § 66 ods. 1 a ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z. bola žalovaným správnym orgánom správne kvalifikovaná ako dopravná nehoda.

Tvrdenie žalobcu uvedené v žalobe, že si je vedomý, že sa mohol dopustiť určitej chyby, ale nepovažuje to za zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy alebo služobnej disciplíny bolo podľa názoru krajského súdu právne irelevantné. Posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti je predmetom správneho uváženia žalovaného správneho orgánu.

Podľa § 245 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pri rozhodovaní, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Krajský súd napokon uviedol, že pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe správneho uváženia, preskúmava súd iba, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Nakoľko žalovaný správny orgán vychádzal pri rozhodovaní na základe vykonaných dôkazov, ktoré sú nepochybné a skutočný stav bol riadne zistený a preto krajský súd žalobu podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 250 k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že neúspešnému žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznal.

II.

Odvolanie žalobcu

Žalobca podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 203/2012-96 z 28. júla 2015 odvolanie (ďalej len „podané odvolanie“ a „odvolanie

žalobcu“), v ktorom sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) zrušil rozhodnutie krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Žalobca v podanom odvolaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že rozhodnutie krajského súdu nie je riadne odôvodnené a krajský súd jasne a výstižne nevysvetlil, ako dospel k záveru, že žalovaný správny orgán na základe rozsiahleho dokazovania riadne zistil skutočný stav veci a preukázal, že dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru bolo naplnenie zákonných podmienok.

Ďalej žalobca poukázal na to, že v správnom konaní produkoval viaceré dôkazy, ktoré predkladal žalovanému správne orgánu a ktoré významným spôsobom spochybňovali závery žalovaného správneho orgánu ohľadom zisteného skutkového stavu, na základe ktorého vydal žalovaný správny orgán svoje rozhodnutie. Tie však boli žalovaným správnym orgánom nezákonne odmietnuté.

Napokon podľa žalobcu bolo v prejednávanej veci podstatné aj to, či udalosť, ktorá mala za následok ďalšie konanie žalobcu a následnej jeho prepustenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru bude kvalifikovaná ako dopravná nehoda alebo len škodová udalosť.

III.

Vyjadrenie žalovaného správneho orgánu k odvolaniu

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný listom z 18. novembra 2015 a uviedol, že žalobca podľa jeho názoru neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia, ale iba opakovane poukazuje na nesprávne zistený skutkový stav veci. Žalovaný správny orgán má za to, že krajský súd rozhodol v súlade s § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď žalobu zamietol. Žalovaný správny orgán považuje rozhodnutie krajského súdu za vecne správne a z uvedeného dôvodu navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

IV.

Právny názor odvolacieho súdu

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v žalobcom podanom odvolaní podľa § 212 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § s 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle odvolacieho súdu (www.nsud.sk) po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu,

podľa procesných a hmotno-právnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Odvolací súd primárne v medziach odvolania preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho súdneho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvoinštančného správneho orgánu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom konania na krajskom súde bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu Č. p. : SLV-PS-PK-18/2012 z 22. marca 2012, ktorým Minister vnútra Slovenskej republiky zamietol rozklad účastníka konania (žalobcu) a potvrdil personálny rozklad Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 544 z 20. decembra 2011, ktorým Minister vnútra Slovenskej republiky prepustil žalobcu podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru.

Odvolací súd preskúmajúc odvolaním napadnuté rozhodnutie ako i obsah súdneho a administratívneho spisu v rozsahu podaného odvolania konštatuje, že argumentácia žalobcu nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých krajský súd zamietol jeho žalobu. Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia podrobným spôsobom vysporiadal so žalobnými námietkami, a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávany prípad.

Podľa názoru odvolacieho súdu, bola celá vec prešetrovaná riadne a skutkový stav bol podrobne zistený, o čom svedčí obsah administratívneho spisu, z ktorého vyplýva uvedené. V súdnom konaní bolo obsahom administratívneho spisu preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako krajský súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia s tým, že krajský súd dostatočne podrobne a presne posúdil zistený skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami žalobcu.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu správnym orgánom a správne právne posúdené. Preto ak krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch inštancií a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a práv žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd za správny.

Na úvod odvolací súd zdôrazňuje, že služobný pomer príslušníka Policajného zboru je inštitútom verejného práva. Právna povaha služobného pomeru príslušníka Policajného zboru vyplýva z osobitnej povahy zamestnávateľa policajta, ktorým je štát ako primárny nositeľ verejnej moci. Príslušník Policajného zboru sa prostredníctvom svojho zamestnávateľa priamo zúčastňuje na výkone verejnej moci, preto má štát výsostné oprávnenie jednostranným aktmi tieto vzťahy zakladať, meniť alebo rušiť. Požadované vlastnosti (čestnosť, statočnosť, disciplína a pripravenosť vynaložiť svoje sily na ochranu verejného poriadku a majetku občanov) sú základnými predpokladmi výkonu služby v Policajnom zbore. Každý príslušník Policajného zboru, ktorý tieto vlastnosti nemá a prejavuje sa v rozpore s nimi, hrubo poškodzuje dôveryhodnosť Policajného zboru.

Podľa ustanovenia § 245 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej správnej úvahy (správne uváženie) preskúmava súd iba, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Odvolací súd poukazuje, že správna úvaha predstavuje ponechanie možnosti správnomu orgánu v rámci určitého tolerančného pásma formulovať svoje závery autonómne. Práve tolerančné - úvahové pásmo obmedzuje súd pri súdnom prieskume. Na vstup do tohto tolerančného pásma by mal žalobca jednoznačne vyvrátiť právne východiská žalovaného správneho orgánu (argumentačne jednoznačne preukázať vybočenie z medzí a hľadísk ustanovených zákonom), pričom pre zrušenie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu nepostačuje, keď vec zostáva v polohe rovnako závažných argumentov.

V zákone č. 73/1998 Z. z. zákonodarca explicitne nedefinuje, čo pokladá za porušenie prísahy alebo zvlášť závažné porušenie služobnej povinnosti, z ktorých dôvodov uvedené ustanovenie je možné

považovať za právnu normu s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, teda patrí k právnym normám, ktorých hypotéza nie je určená priamo právnym predpisom, a ktoré tak prenechali správne orgánu príslušnému na konanie, aby podľa vlastnej úvahy v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého vopred neobmedzeného okruhu konkrétnych okolností.

Podľa odvolacieho súdu zákon síce ponechal širokú možnosť uváženia v prípade rozhodnutia o prepustení z pomeru príslušníka policajného zboru pre porušenie prísahy alebo zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti, avšak táto úvaha musí zodpovedať zisteným skutkovým okolnostiam a musí mať oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení.

V prejednávanej veci sa krajský súd dostatočným spôsobom venoval tomu, či správne orgány náležite zistili skutkový stav veci pred vydaním napadnutého rozhodnutia, či si zaobstarali všetky potrebné podklady na vydanie rozhodnutia, a či boli získané zákonným spôsobom, pričom odvolací súd mal za preukázané, že dôkazmi preukazujúcimi konanie žalobcu boli záznam z dopravnej nehody zo 4. novembra 2011 s popisáním skutkového deja dopravnej nehody a jej okolností, zápisnica o obhliadke miesta dopravnej nehody, fotokópie príslušných zápisov o dychovej skúške a ďalší dokumentačný materiál, písomné vyjadrenie (záznam) žalobcu zo 14. novembra 2011, zápisnica o jeho výsluchu ako obvineného i ako účastníka konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru, množstvo svedeckých výpovedí vo forme zápisníc o výsluchu osôb na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci, odborné vyjadrenie KEU PZ Košice č. p. PPZ-KEU-KE-EXP-2011/3826 z 15. novembra 2011, prezenčné listiny o oboznámení žalobcu s internými predpismi žalovaného správneho orgánu, prehľad o disciplinárnych odmenách a disciplinárnych opatreniach žalobcu, zhodnotenie služobnej činnosti žalobcu, stanovisko ZO OZP v SR č. 10-25 Humenné a ďalšie súvisiace písomnosti, ktoré sú súčasťou priloženého administratívneho spisu.

K odvolacej námietke žalobcu ohľadom neprihliadnutia a nevysporiadania sa žalovaného správneho orgánu s predloženým znaleckým posudkom MUDr. Q. D. a znaleckým posudkom vypracovaným Úradom súdneho lekárstva a foréznej traumatológie Žilina ako i s tvrdením, že prístroj na meranie alkoholu z dychu mal platnosť overenia kalibrácie do 18. februára 2011 odvolací súd uvádza, že s týmito námietkami sa dostatočným spôsobom vysporiadal už Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 29. apríla 2015, sp. zn. 6Sžo/30/2014. Odvolací súd dodáva, že žalobca v podanom odvolaní nevyvrátil dostatočným spôsobom skutkové ani právne východiská žalovaného správneho orgánu, ktoré by preukazovali pri aplikácii správnej úvahy jeho vybočenie z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu uvádza, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a je v dostatočnom rozsahu odôvodnené tak, ako to ukladá § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z.. Žalovaný správny orgán sa v ňom vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami, na ktoré žalobca v podanom rozklade poukazoval.

Rovnako odvolací súd má za to, že to či možno skutok kvalifikovať ako škodovú udalosť alebo dopravnú nehodu je pre posúdenie naplnenia dôvodov na prepustenie žalobcu z pomeru príslušníka Policajného zboru právne irelevantné, nakoľko zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy spočívalo okrem iného aj v marení objektívneho prešetrenia nehody, požití alkoholických nápojov po nehode ako i v navádzaní inej osoby k nepravdivej výpovedi a teda podľa názoru žalovaného správneho orgánu sa žalobca neriadil právnymi predpismi, keď v čase mimo služby konal v príkrom rozpore so spoločenským postavením, úlohami a poslaním Policajného zboru.

Napokon, odvolací súd dáva žalobcovi do pozornosti aj to, že žalovaný správny orgán pri svojom rozhodnutí vzal do úvahy aj pozitívne výsledky jeho doterajšej služobnej činnosti, keď v rozhodnutí žalovaného správneho orgánu uviedol, že podľa zhodnotenia služobnej činnosti žalobca si svoje úlohy a povinnosti plnil čestne a zodpovedne, rešpektoval a plnil pokyny svojich nadriadených a v skrátenom vyšetrení aj pokyny prokurátora. Vo svojej činnosti bol samostatný, iniciatívny a v maximálnej miere sa snažil plniť úlohy na úseku svojho služobného zaradenia. Pracoval aj v čase svojho osobného voľna bez nároku na odmenu alebo náhradné voľno. Vďaka svojmu prístupu k práci si rýchlo získal obľubu a dôveru kolektívu. Doposiaľ bol 65-krát disciplinárne odmenený a raz mimoriadne povýšený, disciplinárne opatrenie mu uložené nebolo. Svedomité plnenie si služobných povinností je však základnou povinnosťou príslušníka Policajného zboru, a preto tieto okolnosti vyhodnotil žalovaný správny orgán v rámci svojej správnej úvahy tak, že nemôžu ospravedlniť žalobcovu protiprávne konanie.

Uvedené posudzovanie v rámci správnej úvahy žalovaného správneho orgánu podľa názoru odvolacieho

súdu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, predovšetkým s ohľadom na to, že každý príslušník Policajného zboru má väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a svojím povolaním a profesiou má svojim správaním byť vzorom vo vzťahu k ostatným občanom, z čoho vyplýva aj jeho postavenie v spoločnosti. Na činnosť Policajného zboru sú kladené vyššie nároky, a to nielen počas priameho výkonu štátnej služby, ale aj mimo nej. Hlavnou úlohou Policajného zboru je chrániť záujmy spoločnosti, a s tým sú spojené aj vyššie nároky na činnosť jeho príslušníkov.

Na záver odvolací súd konštatuje, že ani námietku žalobcu o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia krajského súdu nepovažuje za dôvodnú, nakoľko ako už bolo mnohokrát judikované, že v odôvodnení rozhodnutia je potrebné objasniť len skutočnosti, ktoré majú pre vec podstatný význam. V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie.

Odvolací súd preto nevyhovел podanému odvolaniu a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 203/2012-96 z 28. júla 2015 ako vecne správny podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s ustanovením § 219 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, potvrdil, keď boli dané dôvody pre zamietnutie žaloby krajským súdom.

V.

Trovy odvolacieho konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 250k ods. 1 a contrario Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, s ustanovením § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovaný správny orgán mal v konaní úspech, avšak správne orgánu zo zákona náhrada trov konania v správnom súdnictve neprináleží.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.